

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΗΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήναι 8.

Εν τοῖς ἐξωτερικοῖς 10.

Εκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. HOORMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»

ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΣΔΟΧΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ.

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΜΑΣ.

Τὸ μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐξ ὧν ἐν Κύπρῳ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐπραΐε καλῶν, τὸ πρῶτον ἐφ' ᾧ δυναμέθα νὰ καυχώμεθα καὶ τὸ μόνον ὅπερ ὑπερυψώσατο πάντας, εἶνε ὁμοιογενεῶς τὰ δικαστήρια τῆς νήσου. Ὁ Ἀγγλος ἐν τῇ χαρακτηριζούσῃ αὐτοῦ ἀπαθείᾳ καὶ ψυχρότητι ἐγεννήθη πράγματι δικαστής.

Τὰ δικαστήρια μας ἀπὸ τῶν πταισματοδικείων μέχρι τοῦ κακούργδικείου, ἀπὸ τῶν Ἐπαρχιακῶν μέχρι τοῦ Ἐφετάου κατεστήθησαν ἐν τοσαύτῃ ἐντέλειᾳ καὶ τάξει, ὥστε τῇ ἀληθείᾳ πολλοὶ ἄλλοι γῶραι δύνανται νὰ ζηλεύσωσιν αὐτά. Ἀπεσπαρακίσθη πλέον ἀπὸ πολλοῦ καὶ διαπαντός ἡ δι' οἰουδήποτε μεροῦ ἐπὶ τῆς συνειδήσεως τῶν δικαστῶν, δυνάμεθα δὲ νὰ καυχώμεθα ὅτι ἅπαν τὸ προσωπικόν, ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι τοῦ ανωτάτου ὑπαλλήλου εἶνε ἀπληκταμένον πάσης μορφῆς.

Ἀλλὰ, τῶν δικαστηρίων τοιούτων ὄντων, ἐγείρεται φυσικῶς ἡ ἀπορία δια ποῖον λόγον ὑβρίστησαν τὰ κακούργα καὶ πλημμελήματα ἐν τῇ νήσῳ. Καθ' ἣν δὲ, ὡς πολλοὶ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐγραψάμεν, ἡ αὐξήσις τῶν κακούργημάτων ὀφείλεται οὐχὶ εἰς τὴν μὴ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, ἀλλὰ ἀκριβῶς εἰς τὸ ἀντίθετον, εἰς τὴν πικρὰ κατὰ γράμμα ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, αἵτινες ἐν πολὺπλοκοῖς καὶ λαβυρινθώδεσι. Ἐγνωστὴ πλέον ὅτι πᾶν κακούργημα τότε τιμωρεῖται ὅταν ἔχῃ ἀποδείξει ὁμοφωνοῦς καὶ συμφωνοῦς καθ' ὅλα, ἐφύρεθ' δὲ καὶ ὁ τρόπος τοῦ κακούργειν ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ καὶ τόπῳ, ὥστε ἡ πικρὰ ἀποδείξις νὰ καθίσταται ἀδύνατος. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἐσχάτως παρετηρήθησαν καταδικαί, ἐπιβληθεῖσαι συνεπείᾳ πολλῶν ἄλλων ἐνδείξεων, ἄνευ πλήρους καταθέσεως ὁμολογητῶν μαρτύρων, ἀλλὰ τοῦτο ἐγένετο εἰς δικὰς λίαν περιορισμένου ἀριθμοῦ. Ἐάν κηρύνετο ὀλίγον ἐτι τὸ σύστημα τοῦτο ὃ ἔχομεν, ὡς ἡμεῖς φρονοῦμεν, λίαν εὐ-ἀρεστον ἀποτέλεσμα. Ἴσως τὸ τοιοῦτον κωλύεται ὑπὸ τῆς παραδεδομένης νομοθεσίας τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν, ἀλλ' ὡς θεωρηθῇ ὡς ἄλλοτε εἶπομεν, ἐκτακτον μέτρον ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐκτάκτως οἰκτρᾷ κα-

ταστάτῃ κατὰ τοῦ ἐκτάκτως πλεονάσαντος κακούργηματος. Εἶνε λίαν ἄτοπον ν' ἀκούη τις τὸν δικαστὴν ἐν τισὶ περιπτώσεσι νὰ λέγῃ εἰς τὸν κατηγορούμενον ὅτι ἐπειθὴ μὲν τὸ δικαστήριον περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ, ἀλλ' ἐλλείπει τῶν ἀπαιτούμενων ἀποδείξεων τὸν ἀπολύει. Αἱ λέξεις αὗται ὡς λίαν ἐνθαρρυντικαὶ δια τούς κακούργους δὲν πρέπει πλέον νὰ ἀκουσθῶσι.

Τὸ μόνον λοιπόν, ὅπερ μετὰ πολλῆς τῆς κόπης παρατηρεῖται κατόπιν τοῦ τόσον καλοῦ κατὰ τὸν δικαστῆριον μας εἶνε ἡ ἀθώωσις πολλῶν ἐνόχων. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἀκροατήριον ἐκδοχὸς πολλὰκις τὴν ὑπὲρ τοῦ δια τὴν ἀθώωσιν ἐνός, ἐν γινώσκῃ ἐνόχον, ὡς ἐκδοχὸς τὴν χαράν τοῦ δια τὴν ἀθώωσιν ἐνός, ἀδίκως κατηγορηθέντος, ἡ δὲ κρίσις τοῦ κοινοῦ δὲν ἀπατάται τοσαύτον εὐκόλως.

Εἶνε ἀληθές ὅτι εἶνε προτιμητέα ἡ ἀθώωσις δεκά κακούργων ἢ ἡ ἀδικος καταδικὴ ἐνός ἀθώου, ἀλλ' ἐν χώρᾳ ἐνθα ἡ Σερικὴ καὶ ἡ ἐξαχρεώσις τείνει νὰ συστηματοποιηθῇ διὰ τρόπον καθιστῶντος ἀδύνατον σχεδόν, τὴν ἀναγκάλῃν καὶ τιμωρίαν τῶν κακούργων, ἐν χώρᾳ ἐνθα ἡ ἀπουσία καὶ ἀθώωσις τῶν πραγματικῶς ἐνόχων, ὑπερβαίνουσα τοὺς 500 ἔτι καὶ τοὺς 50 τοὺς οὗ διδὲι μὲγα Σάρος εἰς τοὺς Σερικῶδες χαρακτῆρας ν' ἀναφαίνονται ἢ νὰ ἐξασκῶσιν ἀφοβώτερον τὸ κρηκεῖον τῶν ἐπάγγελμα, καὶ τὸ μὲγα τοῦτο Σάρος καθίσταται καταφανέστερον ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἑτὸς, πρόσθε δὲ καὶ τοῦτο, ἐν χώρᾳ ἐνθα αἱ φυλακαὶ ἀπέβαλον πᾶν φόβητρον, θεωροῦμεν ὡς ἄλλα πτωχο-σοφεῖα, καὶ εἰς τὰς ὁποίας, ὡς γενικῶς παρετηρήθη, εἰσερχονται ἰσχυροὶ καὶ μεμαρμαρμένοι καὶ ἐξέρχονται παχεῖς, ροδοκόκκινοι καὶ ζωργοί, ἐν τοιαύτῃ λεγομένῳ χωρῇ, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς φιλανθρωπικῆς ταυ-τῆς ἀρχῆς καθίσταται ἐπιβλαβεστάτη. Ἐν τοιαύτῃ χώρᾳ ἐάν ἐκ τοῦ μεγάλου φόβου καὶ προσυχῆς μὴ ἀθωωθῇ τις ἐνόχος, τύχῃ νὰ καταδικασθῇ ποτε εἰς φυλάκισιν καὶ τις ἀθώος, εἶνε μα τὴν ἀληθειαν συγχωρητέον τὸ πρᾶγμα.

Ἐπεθυμούσαμεν σὺν τῇ καυχῇσι ὅτι ἔχομεν καλὰ δικαστήρια καὶ ἀμερολη-πτοὺς καὶ πολυπεῖρους δικαστάς, νὰ καυχώμεθα ἐπίσης, ὡς εἶνε φυσικόν, καὶ ὅτι συνεπείᾳ τῶν τοιούτων δικαστηρίων καὶ τῶν τοιούτων δικαστῶν κατωρθώθη ἡ

ἐξασφάλισις τῆς τιμῆς, ζωῆς καὶ περιουσί-ας ἡμῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς εἰς τὸ ἀντίθε-τον διατελοῦμεν σημεῖον, ἀπὸ ἑτοῦς δ' εἰς ἑτὸς καθίσταται δυσκολωτέρα καὶ αὕτη ἢ ἀπὸ ἐνός εἰς ἄλλο χωρίον μεταβάσις. Τοῦτο δηλοῖ βεβαίως τὴν χαλάρωσιν τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως μας, ἡ τὸν λίαν περιορισμένον κύκλον τῶν ἐνεργειῶν τῆς, ἀλλ' ἀπόκειται εἰς τοὺς πεφωτισμένους δικαστάς μας καὶ μάλιστα τὸν πολὺπει-ρον καὶ περικυμένον καταστάντα ἀρχιδι-καστὴν τῆς νήσου κ. Πόβιλ νὰ ἐφεύρῃ καὶ ὥσθι τὰς δεούσας ὁδηγίας καὶ τρό-πους καθ' οὓς καὶ ἡ Ἀστυνομία δεόν νὰ ἐνεργῇ καὶ τὰ δικαστήρια, πρὸς κατόρθω-σιν τοῦ ποθητοῦ τούτου ἀποτελέσματος, οὗ ἄνευ καὶ αὐτὰ τὰ δικαστήρια οὐδὲν σημαίνουν ὅσον καλῶς καὶ ἐντελῶς ὡς κατηρτισμένα.

Ἡ ΔΙΚΗ ΤΟΥ κ. Ο. ΙΑΣΟΝΙΔΟΥ.

— « » —

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἔλγξεν ἐν τῷ ἐνταύθα συγκατεθέντῃ κακούργδικεῖφ ἡ πολὺκροτος καταστάσα δίκη τοῦ κ. Ο. Ιασονίδου, καταλήξασα εἰς τὴν ἀθώωσιν αὐτοῦ. Τα καθ' ἕκαστα τῆς ὑποθέσεως ταύτης συνοψίζομεν ὡς ἑξῆς: Κατὰ Μάιον τοῦ 1884 ὁ κ. Ιασονίδης κατεμνήθη εἰς τὰ ἐνταῦθα δικαστήρια ὡς πυροβολήσας ἐναντίον τοῦ κ. Α. Κ. Παλατολόγου κατὰ τὴν ὥραν τοῦ περιπάτου ἐν τῇ ὁδῷ Ἀγίου Γεωργίου. Ἐξεδόθη τότε δυνάμει τῶν καταθέσεων ἃς ἐ-ζήτησε καὶ ἔλαβε τὸ δικαστήριον, ἐνταλμα συλλήψε-ως, ἐφυλακίσθη ὁ κ. Ιασονίδης ἐπὶ μίαν νύκτα, τὴν δ' ἐπείσταν προσήγαγεν ἐγγύτην 400 λίρῶν μέχρι τῆς δικασίμου ἡμέρας καὶ ἐξήλθε τῆς φυλακίσσεως. Ὁρί-σθη ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θὰ ἐδικάζετο ἡ ὑπόθεσις ἐ-νώπιον τοῦ πταιματοδικείου, ὁ κ. Ιασονίδης ὅμως φοβηθεὶς τὸ ἀποτέλεσμα τοιαύτης καταμνήσεως ἀνε-χώρησε τῆς Κύπρου, μὴ παραμείνας μέχρι τῆς δι-κασίμου ἡμέρας. Ἐξήχθη ὁ ἐγγυητής καὶ ἐπλήρωσε τὰς 400 λίρας, ἐκτοτε δὲ ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔμεινεν ἐκκρεμῆς, μέχρι τῆς 5 παρελθόντος Ἰουλίου δευτέρας. Ἰασονίδης ἀπεφάνισεν νὰ ἐπαναχάμῃ εἰς τὴν πατρίδα, ἔτοιμος νὰ ὑποστῇ πᾶσαν ποινὴν εἰς ἣν θὰ καταδι-κάζετο ὑπὸ τοῦ νόμου. Ἀμα τῇ ἀποδιδάσει τοῦ εἰ-δοποιήσε τὴν Ἀστυνομίαν, τῷ ἐξητήθη δὲ ἐγγύτης ὅτι δὲν θὰ φύγῃ μέχρι τῆς δικασίμου ἡμέρας καὶ προσήγαγε τοιαύτην ἐκ 2 χιλ. λίρῶν. Μετὰ τινος ἡ-μέρας ἐξητήθη ἡ κατάθεσις ἐνός ἀκόμη μάρτυρος τοῦ κ. Δ. Ρωσσίδου τυχόντος εἰς τὴν συμπλοκὴν, οὗ-τινος δὲν ἐλήφθη ἡ κατάθεσις τὴν πρώτην φοράν, ὁ δὲ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ κακούργδικείου ἥτις καὶ ἐξεδικάσθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην.

Ἦχεν ὀρεγθῇ ἡ δευτέρα μ. μ. τῆς Δευτέρας, δευ-τεράς παρετήρησιν ὁ κ. Ιασονίδης δὲν ἔτυχε παρών καὶ ὠρίσθη ἡ 10 π. μ. τῆς ἐπείσης. Πρὶν ἢ ἀρχί-σῃ ἡ δίκη ὁ ἀρχιδικαστὴς κ. Πόβιλ ἔκαμε τὴν πα-ρατήρησιν εἰς τὸ ἀκροατήριον ὅτι βλέπει μεγάλην πε-

μέγιστον τὸ πλῆθος διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ ὅτι, ὅτι τὴν προτεταμένην ὡρίσθη πρὸς ἐναρξιν τῆς δίκης ἢ δευτέρα ὥρα, συνεκινερώθη τόσον πλῆθος πρὸς τὸν ἐσθλὸν μάλιστα τοῦ περιφράγματος χώρον, ὅστις εἶνε διατεταμένος διὰ τοὺς δικηγόρους μόνον καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ δικαστηρίου, ὥστε οἱ ὑπαλλήλοι δὲν ἤθελον νὰ ἐκτείνωσι τὰ καθήκοντά των. Οἱ δικηγόροι λοιπὸν μόνον θὰ κατέχουσι, λέγει ὁ κ. Ἀρχιεπίσκοπος τὴν χώραν ἐκείνην, περιπέσει δὲ καὶ ὅσοι ἄλλοι θεωρηθῶσι ἄρρηδοι παρὰ τοῦ Ἀστυνόμου κ. Τζεστον. Ἐξήλθον λοιπὸν οἱ πολλοὶ καὶ ἀφείδθησαν οἱ κριθέντες ἄλλοι τῆς τοιαύτης τιμῆς.

Πρῶτος μάρτυς προσεκληθὲν ὁ κ. Παλαιολόγος ὅστις τότε ἦτο ὁ κατήγορος, εἰς ὃν, μετὰ τὴν κατάθεσιν ἦν ἐποίησε, παρετηρήθη ὅτι διαφέρει αὕτη τόσον σπουδαίως τῆς πρώτης ἐν τοῖς κυριωτέροις μάλιστα σημείοις, ὥστε ἡ ὑπόθεσις ἔχασε τὴν ἀρχικὴν ἐκείνην σπουδαιότητα ἣν ἔφερε τοῦ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ κακοῦργον δικαίον. Ὁ κ. Παλαιολόγος ἀπαντᾷ ὅτι τὸ μεσολαβήσαν ἀριστὸν χρονικὸν διάστημα ἔκαμιν ὥστε νὰ ληρμονήσῃ τὰ καθήκοντα. Κατόπιν τοῦτο προσεκληθὲν ὁ κ. Ἀνδρ. Θεμιστοκλέους ὅστις ἦτο τότε μετὰ τοῦ κ. Παλαιολόγου εἰς τὴν περίπατον, ἔλαβε δὲ καὶ μὲθ' εἰς διάλυσιν τῆς συμπλοκῆς. Ὁ κ. Θεμιστοκλέους κατέθεσε μετὰ τοιαύτης παρηρησίας τὰ πράγματα καὶ μετὰ τοιαύτης φυσικότητος, ὥστε ἀπέσπασε τοὺς ἐπαίνους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ κατάθεσις τοῦ ἦτο καὶ ὅλα σύμφωνα πρὸς τὴν δοθείσαν τότε. Μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ κ. Α. Θεμιστοκλέους, ἀνιγνώσθη ἡ δοθείσα τότε μαρτυρία ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Δτμ. Φραγκοῦδης καὶ μετὰ ταῦτα ἐπειδὴ ἦτο ἡ 1 μ. μ. ὥρα, ἐγένετο διακοπὴ ἐπὶ μίαν ὥραν.

Τὴν 2 μ. μ. ὥραν προσεκληθὲν ὁ κ. Δ. Ρωσσίδης πρέσβης τοῦ δικαστηρίου, ὅστις ἐπίσης ἦτο μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὸν περίπατον καὶ κατέθεσεν ἀκριβῶς ὅσα καὶ πρὸ τριῶν μηνῶν ἐνώπιον τοῦ προέδρου. Παρετηρήθη καὶ αὐτῷ ἡ ἀσυμφωνία τῶν καταθέσεων τοῦ πρὸς τὰς τῶν προηγουμένων, εἴτα δὲ προσεκληθὲν ὁ κ. Α. Θ. Ρωσσίδης ὅστις ἰδὼν τότε μακρόθεν τὴν συμπλοκὴν ἔτρεξε καὶ ἐπῆρεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κ. Ἰασονίδου τὸ βεβόλβερ, καὶ ὅστις κατέθεσεν ἐπίσης ὅσα ἐγνώριζε, σύμφωνα περίπου πρὸς ὅσα τότε κατέθεσε. Κατόπιν ἀφοῦ ὡμίλησεν ὀλίγα τινὰ ὁ εἰσαγγελεὺς, ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Ἰασονίδην, ὅστις ἀπελογήθη ἐν ἀγγλικῇ γλώσσῃ ἐλευθέρως καὶ ἀταράχως. Ἡ ἀπολογία τοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς ἐν συνόψει: Κατόπιν διαφόρου τινὸς δημοσιευθέντος ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» δι' οὗ προσεβάλλετο, ἐπεμψεν ἐπιτολὴν τῇ κ. Α. Παλαιολόγῳ ζητῶν τὴν ἀναίρεσιν ἄλλως... τῇ ἀπέρησιν ὕβρεις τινάς. Ὁ κ. Παλαιολόγος ἀπήντησεν ὅτι τῇ ἀνταποδίδει τὰς ὕβρεις μὲ ἐβραϊκὴν τὸ κλον (ὡς πρὸς τοῦτο ἦτο σύμφωνος καὶ ἡ νῦν κατάθεσις τοῦ κ. Παλαιολόγου). Κατόπιν ἐξήγησεν ὁ κ. Ἰασονίδης ἐξήγησιν κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγ. Γεωργίου. Μετὰ τινὰς ἡμέρας συναντᾷ πρᾶγματι τὸν κ. Παλαιολόγον μετὰ τῶν ἄλλων κατὰ τὴν ὁδὸν ταύτην ἀντιθέτως. Ὅτε ἐπληρίσας, τῇ ἐφάνη ὅτι ὁ κ. Παλαιολόγος ἀφῆκε τὴν γραμμὴν ἣν ἠκολούθει καὶ ἐπορεύετο κατ' ἐθέλειαν πρὸς αὐτόν. Τοῦτο θεωρήσας ὡς πρόθεσιν ἐπιθέσεως, ἐσήλωσε τὸ παστοῦνι τοῦ καὶ τῇ κατέφερε ξυφομαχικῶς δύο κατὰ κεφαλὴν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ὁ κ. Παλαιολόγος ὑψώσας τὸ παστοῦνι κατέφερεν αὐτῷ μίαν ἢ δύο, κατόπιν δὲ καὶ ὁ Α. Θεμιστοκλέους πλησιάσας, τῇ κατέφερε μίαν ἢ δύο θραύσας καὶ τὸ παστοῦνι τοῦ ἀφαιρῶσας δὲ καὶ τὸ τοῦ κ. Ἰασονίδου. Τότε ὁ κ. Ἰασονίδης εὐρεθεὶς ὡς εἶπεν, ἐν ἀνίσῳ πάλιν ἐξήγαγε τὸ βεβόλβερ καὶ ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ ἐδάφους ἐν ἀποστάσει 2 1/2 μέτρων περίπου ἀπὸ τοῦ κ. Παλαιολόγου, ἡ δὲ σφαῖρα ἐκτύπησε τὸ ἔδαφος πλησίον τοῦ τελευταίου. (Σύμφωνον τοῦτο πρὸς τὴν νῦν κατάθεσιν τοῦ κ. Παλαιολόγου καὶ τὴν τοῦ κ. Α. Θεμιστοκλέους). Κατόπιν ἐπυροβόλησεν ἄλλην μίαν εἰς τὸν ἀέρα καὶ μὲ αὐτὸ τὸ βεβόλβερ ἐκτύπησε καὶ πάλιν τὸν κ. Παλαιολόγον εἰς τὴν κεφαλὴν. Μετὰ ταῦτα τὸν περιεκύκλωσαν καὶ τοῦ ἀφῆρεσε τὸ βεβόλβερ ὁ κ. Α. Ρωσσίδης. Ἐνταῦθα ἠρωτήθη ὁ κ. Ἰασονίδης ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μόνον, ἢ ἐν Κύπρῳ μόνον, ἢ πάντοτε, εὐνεθεῖς νὰ φέρῃ μετ' ἐαυτοῦ τὸ βεβόλβερ, ἀπήντησε δ' ὅτι ἔχει μάρτυρας ὅτι ἔφερε πάντοτε μετ' ἐαυτοῦ τὸ βεβόλβερ, εὐνεθεῖς

ξε δὲ νὰ τὸ φέρῃ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἦτο εἰς Ἀθήνας. Τοιαύτη ἦτο ἐν τοῖς κυριωτέροις σημείοις ἡ ἀπολογία τοῦ κ. Ἰασονίδου. Ἀνυπόμεινα οὗτοι τὸν ὅσον καὶ τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων δὲν ἐνέμεθα πρὸς τὸ παρὸν νὰ καταχωρήσωμεν ἐν ὅλῃ τῇ λεπτομερείᾳ των. Εἴτα ἐξηράσθη ὁ κ. Ι. Καρχαρειώδης ἱατρός, ὅστις εἶπεν ὅτι μετὰ τὴν συμπλοκὴν ὁ κ. Ἰασονίδης εἶχε μώλωπας εἰς τὸ σῶμα. Κατόπιν τοῦτων ὡμίλησεν ὀλίγα τινὰ ὁ δικηγόρος τοῦ κ. Ἰασονίδου κ. Τόρνερ, εἴτα δὲ διατάχθη ἡ κένωσις τοῦ δικαστηρίου ἀπὸ τοῦ συρρέσαντος ἀπείρου πλῆθους, ὅπως συσκευθῇ τὸ δικαστήριον. Μετὰ τινὰ λεπτὰ ἡκούσθη ὁ κώδων τοῦ δικαστηρίου, ἦνοιξαν αἱ θύραι, τὸ δὲ πλῆθος ὅπερ συνέρευσε τὴν στιγμὴν ἐκείνην παρ' ὀλίγον ὃ ἀνατρέψη τοὺς κωλόνοντας τὴν εἴσοδον Ἀστυνόμους ὑπαυτύνοντας καὶ φύλακας. Ἐθρομώθη τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Ἀστυνόμος, ἐσταμάτησε δι' ἐντόνου φωνῆς τὴν συρροὴν καὶ κατόπιν ἐπέστρεψε τὴν διὰ τὸ ἐντὸς τοῦ περιφράγματος μέρος εἴσοδον εἰς τοὺς καπελλοφόρους μόνον. Τὸ ἔξω τοῦ περιφράγματος εἶχε πληρωθῇ μετὰ ἀσφυκτικῆς πυκνότητος. Ἐξώθεν δὲ τοῦ δικαστηρίου ἡ ὁδὸς ἦτο καὶ ὀλισκώριαν πλήρης ἀνθρώπων ἀναμενόντων τὸ ἀποτέλεσμα. Ὅτε ἀπεκατεστάθη ἡ τάξις ἤρξατο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπαγγέλλων διὰ τοῦ διεμνηθέντος τὴν ἀπόφασιν, ἦτις μετὰ τοῦ δικαιοδοτικῆς τῆς μέρους καὶ ὅσον ἀντελήφθημεν αὐτῆς ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶνε πολὺ ἀσφαλῆς. Ἐρχομαι ἐνώπιόν μας μίαν δυσταρέσκαιαν ἦτις προσέκυψε μεταξὺ τινῶν ἀτόμων τῆς πόλεως ταύτης, ἦτις κατέληξεν εἰς συμπλοκὴν. Μετὰ τὴν συμπλοκὴν ἐκείνην κατεμνησθῆναι ὁ κ. Ὁν. Ἰασονίδης, ἡ δὲ καταμνηστικὴ ἦτο τοιαύτη ὥστε εἴτε ἐκ φόβου, εἴτε κατὰ συμβολὴν φίλων καὶ συγγενῶν τοῦ κ. Ἰασονίδης ἀνεχώρησε πρὶν δικασθῇ ἐπὶ δὲ 6 καὶ ἡμισυ ἔτος δὲν ἐπληρίσθη καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἦτο ἐκκρεμὴς ὁ κ. Ἰασονίδης κατηγόρηθη τότε ὅτι ἐν τῇ συμπλοκῇ ἐκείνῃ ἐπυροβόλησε μὲ πρόθεσιν νὰ φονεύσῃ, ἀλλὰ τοιοῦτό τι δὲν ἀνεκαλύφθη ἐκ τῆς καταθέσεως τεσσάρων μαρτύρων οἵτινες παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Ἐκ τῶν μαρτύρων ὁ κ. Α. Θεμιστοκλέους κατέθεσεν ἀκριβῶς ὅσα καὶ ἐν τῇ τότε καταθέσει τοῦ ἐπ' αὐτῆς δ' ἐλαοίσθη πλειότερον τὸ δικαστήριον. Ἐξ αὐτῆς ἐξάγεται ὅτι ἐπληρίσθη μετὰ τῶν δυστηρεττημένων ἀτόμων συμπλοκῇ, καθ' ἣν ἐκατέρωθεν ἐδόθησαν ραβδισμοί, ὁ δὲ κ. Ἰασονίδης ἐν τῇ στιγμῇ τῆς συμπλοκῆς ἐπυροβόλησεν. Ἀλλ' ὅτι ἐπυροβόλησεν ἐπὶ σκοπῷ φόνου οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ συμπεράνῃ καθόσον ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ κ. Παλαιολόγου καὶ τοῦ κ. Θεμιστοκλέους ἀπεδείχθη, ἐνῷ ὁ κ. Παλαιολόγος ἀπειχε μόνον τοῦ κ. Ἰασονίδου 6—7 βήματα, ἡ σφαῖρα τοῦ βεβόλβερ ἐκτύπησε τὸ ἔδαφος 2—3 πόδας μακρὰν τοῦ κ. Παλαιολόγου, καὶ ὁ ἔχων πρόθεσιν νὰ φονεύσῃ δὲν πυροβολεῖ βεβαίως τὸ ἔδαφος. Αἱ ἄλλαι καταθέσεις τῶν ἄλλων μαρτύρων εἶνε λίαν ἀντιφατικαί, ἐπειδὴ δ' οἱ μάρτυρες εἶνε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εὐπόλητοι δὲν δύναται τὸ δικαστήριον νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἀπὸ σκοποῦ ἐγένετο ἡ ἀνακρίβεια αὕτη. Ἰσως ἡ συγκίνησις ἔκαμιν ὥστε τὰ πράγματα νὰ κατατεθῶσι τότε ἐν ἀλλοίᾳ μορφῇ, ἴσως μετὰ τὴν πάροδον τόσο χρόνου διέλαθον περιστατικὰ τινὰ τὴν μνήμην. Ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ἐξητάσθῃ ἐκτοτε, τὸ δικαστήριον θὰ εἶχε βεβαίως ἐνώπιόν του πλειότερον φῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Καὶ εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ κ. Δ. Ρωσσίδου παρέδρου τοῦ δικαστηρίου, εἰπόντος ὅτι ὁ κ. Ἰασονίδης ἐπέστρεψεν ἐκ δευτέρου καὶ ἐπυροβόλησε δις, δὲν δύναται ὁ πρόεδρος μὲ ὅλον τὸ σέβας ὅπερ πρὸς αὐτόν αἰσθάνεται νὰ βασισθῇ, διότι ὅτε τῇ ἀνιγνέσθη ὅτι οἱ ἄλλοι μάρτυρες δὲν εἶπον τοιοῦτό τι εἶπεν ὅτι πιθανὸν νὰ τὸν ἠπάτησεν ἡ μνήμη. Ὁ δὲ κ. Α. Ρωσσίδης, ὅστις ἐπίσης ὡς μὴ λαβὼν μέρος εἰς τὴν συμπλοκὴν ἦτο ὁ μόνος ὅστις ἠδύνατο νὰ καταθέσῃ τὴν ἀλήθειαν, λέγει ὅτι ἤκουσε τοὺς ραβδισμοὺς ἀπὸ 100 καὶ περισσοτέρων ὥρας δὲν ἐνθυμεῖται ὅμως ν' ἀκούσῃ πυροβολισμὸν. Αἱ μαρτυρίαι λοιπὸν τῶν φίλων καὶ τῶν συντρόφων εἶνε τόσο ἀντιφατικαί καὶ συγκεχυμέναι, ὥστε ἀδυνατεῖ τὸ δικαστήριον νὰ ἐξαγάγῃ ἐξ αὐτῶν τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ὁ κ. Ἰασονίδης ἐπυροβόλησεν ἐπὶ σκοπῷ φόνου. Ἀρα τὸ δικαστήριον ἐξ ὧν τούτων τῶν ἀντιφατικῶν καταθέσεων ἐξάγει μόνον τοῦτο ὅτι ἐκ τῆς προϋπα-

ρῆσις δυσταρέσκαιας τῶν ἀτόμων τούτων ἐπληρίσθη συμπλοκῇ καθ' ἣν καὶ ὁ κ. Ἰασονίδης ἐπυροβόλησε, διότι ἐθεώρησε κατόπιν φέρων μώλωπας. Ὁ κ. Ἰασονίδης ἀπεδείκνυται ὅτι ἔφερε πάντοτε μετ' ἐαυτοῦ τὸ βεβόλβερ καὶ ὅτι δὲν τὸ ἔλαβε μόνον ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸ σήμα δὲ τοῦτο τὸ ἔχει ἐξ Ἀθηνῶν, ἀλλὰ τὸ ὅπλον εἶνε πειρασμὸς, δὲν εἶνε δὲ ἀνάγκη νὰ κρατῇ τις βεβόλβερ μάλιστα ἐντὸς τῆς πόλεως. Δυστυχῶς δὲν εἶνε ὁ πρῶτος ὅστις κἀμινε χροῖον τοῦ ὅπλου, εἴθε δὲ νὰ ἦν καὶ ὁ τελευταῖος. Τὸ δικαστήριον ἐλπίζει ὅτι ἐκ τοῦ παθήματος τούτου θὰ μάθῃ ὁ κ. Ἰασονίδης τὸ ἄτοπον καὶ ἐπικινδύνον τοῦ φέρειν μετ' ἐαυτοῦ βεβόλβερ.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ δικαστήριον δὲν εἶχεν ἀποδείξει ὅτι ὁ κ. Ἰασονίδης ἐπυροβόλησεν ἐπὶ σκοπῷ φόνου καὶ ἐπειδὴ ἐξ ὧν τῶν ἀποδείξεων δὲ συνέλεξεν ἀποδεικνύεται ὡς μόνον ἀληθὲς ὅτι συμπλοκὴ μόνον ἔλαβε χώραν καθ' ἣν ἀμοιβαίως ἀντηλλάγησαν ραβδισμοί, δὲν θεωρεῖ τὸν κ. Ἰασονίδην ἐνοχὸν τῶδεμας παντὸς.

Ἀρα ταῖς τελευταῖαις λέξεσι τοῦ προέδρου, καταγνώθῃ χειροκροτήματα ἤρξαντο ἐξ αὐτοῦ τοῦ δικαστηρίου. Τούτων δὲ κατατηγνάντων διὰ τινος αὐστηροῦ τῶν δικαστῶν βλεμματος, ἤρξαντο ἄλλα ἐξώθεν ὑπὸ τοῦ ἀπείρου πλῆθους, ὅπερ συνωστισθὲν ἐπερίμενε τὸ ἀποτέλεσμα. Ὅτῳ λοιπὸν ἠθρομώθη ὁ κ. Ἰασονίδης πρὸς εὐχαρίστησιν πολλῶν καὶ αὐτῶν μάλιστα τῶν ἄλλοτε κατηγρόων του, οἵτινες ὡς ἐπὶ βεβαίως ἐπιδέχοντο τὴν ἀπαλλαγὴν του, κατόπιν μάλιστα τῆς ἐπὶ 6 καὶ ἡμισυ ἔτος διαμονῆς του εἰς τὰ ξένα, μακρὰν τῆς πατρίδος του, καὶ μακρὰν τῶν συγγενῶν του.

Η ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΣ ΤΗΣ Α ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ κ. κ. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

Ἡ τετάρτη τοῦ Αὐγούστου μηνὸς τοῦ 1865 ἔτους ἦν ἡμέρα ἀτοφρὰς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου. Ἡ βροτολογὸς χολέρα ἢ λυμαιομένη τότε τὴν Αἴγυπτον, εὐρύτατα διέδον ἐνεκα φιλοχρηματίας καὶ ἀβελτηρίας τῶν τότε ἐπιτετραμμένων τὴν κάθαρσιν ἐν Λάρνακι, εἰσῆλθεν ἐν τῇ νήσῳ φοβεράν ἐπεπνεγκούσα κατατροφὴν. Ἐκ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου Λάρνακος εἰς ὃ τότε ἔκαμιν τὴν κάθαρσιν τῶν χολεριῶντες ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἄλλων μερῶν, ἐξήρχοντο ἐπ' ἀμοιβαίᾳ ὁτὴν τὴν ἐσπέραν καὶ περιεφέροντο ἐν τῇ πόλει, περιοριζόμενοι ἐκεῖ μόνον τὴν ἡμέραν. Ἐπόμενον λοιπὸν ἦτο νὰ διαδόθῃ τὸ νόσημα, ὡς διεδόθη κατὰ Ἰούλιον μῆνα, μεγάλην θραύσιν ἐπεπνεγόν ἐν Λάρνακι, εἴτα δ' ἐν Λευκωσίᾳ μεγαλειτέραν, ὡς καὶ εἰς τὰ περίχωρα τῶν πόλεων τούτων καὶ ἄλλα χωρία τῆς νήσου σποραδικῶς κείμενα.

Ἡ Λευκωσία τότε κυριολεκτικῶς ἠρῆμιωσεν. Αἱ πύλαι ἐκλείσθησαν ἀφεθείσης μόνης τῆς τῆς Κυρηνείας, ἥς ἐξώθεν ἐπῆλθον ξύλινον διωμάτιον ἐπίμυκας ἐν ᾧ ἐκαίοντο διαρκῶς ἄχυρα ὡς ἀπολυμαντικὸν μέσον, οἱ δὲ εἰσπνεγόμενοι εἰς Λευκωσίαν ἢ ἐξερχόμενοι ὤφειλον νὰ διέλθωσι κατὰ μῆκος τὸ διωμάτιον τοῦτο διὰ νὰ ἀναπνεύσωσι διαρκῶς τὸ σωτήριον κάπνισμα. Ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος τῆς νήσου, ὁ σέβας παρὰ πάντων καὶ πολυγάπητος Μακάριος, παρεκελεύετο ὑπὸ πολλῶν νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς πόλεως ἀλλ' ἐπιμύνως ἠρνεῖτο. «Ὡς δὲ δώσωμεν ἐλέγεν ὁ μακαρίτης κακὸν παράδειγμα, θὰ ἀπεμακρύνοντο ἐπίσης καὶ ὅλοι ἴσως οἱ ἱερεῖς τῆς πόλεως, τότε τί θὰ ἐγένετο μὲ τούτους θανάτους;»

Δευτέρᾳ Αὐγούστου ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ προσβάλλεται ὁ μακαρίτης ὑπὸ τῆς ἐπαράτου νόσου καὶ τὴν τετάρτην ἐξέπνεεν ὁ ἀγιώτατος ἐκεῖνος ἄνθρωπος. Τὴν πέμπτην Αὐγούστου ἐν συνοδείᾳ πλείων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὀθωμανῶν καὶ τῶν ὀθωμ. Ἀρχῶν, ἐξήγετο τῆς πόλεως καὶ ἐθάπτετο εἰς τὸ παρακείμενον χωρίον τὸ καὶ κοιμητήριον τῆς

πύλεως, τὴν Παλουριώτισαν. Οἱ θρήνοι, τῶν ὁθωμανῶν κυρίως, ἤκούοντο ὡς μουγκρισμοί. Ἐσέβοντο ἅπαντες οὗτοι ἀνεξαιρέτως καὶ ἠγάπων αὐτὸν διότι πρὸς τοὺς ἄλλους μελιχλίους τρόπους του κατώρρωσε διὰ παρακλήσεώς του πρὸς τὴν Πύλιν νὰ κωλύσῃ στρατολογίαν—ἐκ Κύπρου ἐκ πολλῶν χιλιάδων, ἃς ἀπῆτει ἡ Κυβέρνησις.

Μετὰ μῆνα περίπου, ὅτε καὶ ἡ χολέρα ἐξέλιπε, γενικὴ συνέλευσις τῶν πολιτῶν ἐν μιᾷ φωνῇ ἐξήτησεν ὡς ἄξιον διάδοχον τοῦ μακαρίτου τὸν νῦν περικλεῶς ἱθύνοντα τὴν Ἐκκλ. τῆς νήσου Ἀρχὴν, Σωφρόνιον, διδάσκαλον ὄντα τότε ἐπὶ Μακαρίου μετὰ τοῦ μακαρίτου Κυπριανοῦ τοῦ μετὰ τρία ἔτη, τῷ 1868 ἐκλεγέντος ἐπίσης Ἀρχιερέως Κιτιέων. Ἐποιοῦν τότε τὰς διαμονὰς τῶν ἐν τῇ κόμῃ Φονί, γενέτειραν τοῦ Σωφρόνιου καὶ ἐκεῖ ἐστάλη ἡ πρόσκλησις. Τὴν 28 Ὀκτωβρίου ἐχειροτονήθη καὶ ἀνέλαβε τὰς ἡμέρας τῆς Ἐκκλ. Ἀρχῆς, ἣν μετὰ σῶφρονος ὁτιῶς καὶ ἐξέφρονος πολιτείας, μετὰ συνετῆς δὲ καὶ σπιθαμῆς χειρὸς διηύθυνε καὶ διεύθυνει, δόφῃ δ' ὁ Κύριος καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἃ διευθύνῃ, ὁ πολυαγαπητὸς ποιμὴν ὁ νῦν προϊστάμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου Μακαριώτατος Σωφρόνιος.

Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου συμπληροῦται λοιπὸν ἡ εἰκοσιπενταετηρίς τῆς εἰς τὸν θρόνον τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα ἀναβάσεως τοῦ λαοφιλήτου τοῦ τοῦ ποιμένος, ἄξιον δ' ὁτιῶς εἶνε νὰ διατρανωθῇ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ ἀγάπη καὶ ἡ στοργὴ σύμπαντος τοῦ λαοῦ τῆς νήσου πρὸς τὸν γεραίρον ἀρχιεπίσκοπον, τὸν ἐπὶ 25ετίαν ὅλην πατρικῶς νοουθετοῦντα καὶ διδάσκοντα τὸ λαοικὸν ποιμνιὸν του ἐν ἀξιοθαυμάσῳ εὐφραδείᾳ καὶ χάριτι, καὶ λίαν ἐπιτηδεύων πηδαλιουργήσαντα τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας ἐν ἡμέραις τρικυμιώδεσι καὶ ῥοφεραῖς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐσπέρας ἐν Πισσουρίῳ ἐνῷ ἐξήρχετο τοῦ καφενείου μετ' ἄλλων φίλων του περὶ ὥραν 9 μ. μ. ὁ Μιχαὴλ υἱὸς τοῦ Νικολάου Παρρατκεῦα, ἐπυροβολήθη ἐκ τινος φραγμοῦ ὅπισθεν καὶ ἐκ τοῦ πλησίον καθ' ἣν ὥραν ἐστάθη ἐν τῇ ὁδῷ νὰ ὁμιλήσῃ μετὰ τῶν φίλων του. Μόλις ἐπρόφθασε νὰ εἴπῃ «μ' ἐπαίξαν πάλιν» καὶ πυροβοληθεὶς ἐκ δευτέρου ἐπέσεν ἄπνους. Συνετρίβη ἡ σπανοδικὴ στήλη, τὰ δὲ τεμάχια τῶν σφαιρῶν ἐξήλθον ἐκ τῶν ἐμπροσθεν. Κατεδιώκετο ὁ δυστυχὴς νέος ἀπὸ τινος, δις δὲ μέχρι τοῦδε ἐπυροβολήθη ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι οἱ ὀμώσαντες τὴν ἐξόντωσιν του κατώρρωσαν τοῦτο τὴν τρίτην φοράν.

Ἐξακολουθεῖ πυρετωδῶς ἐργαζόμενον τὸ ἀπὸ τῆς Δευτέρας συνεδριάζον ἐν τῇ πόλει μας καὶ ὑπουργιδικεῖον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τόσων δικῶν. Παρητηρήθη ὅτι καδικάσθητ' ἂν τινες διὰ τῆς καταθέσεως ἐνός μόνου μάρτυρος καὶ δι' ἄλλων ἐνδείξεων. Τὸ τοιοῦτο πιστεύομεν θὰ ἐμβάλῃ εἰς μέγαν φόβον τὰ μέλη τῆς μυστηριώδους καὶ πολυμελοῦς ἐταιρίας.

Ἐσφαλμένως ἐγράφη εἰς τὸ παρελθὸν ὅτι ἀνεχώρησε καὶ ὁ ὑποστράτηγος κ. Χάκκετ. Τοῦ ἀντικαταστάτου του, ὅστις λέγεται ἀνώτερος κατὰ ἓνα βαθμὸν, μόνον

αἱ διάφοροι ἀποσκευαὶ καὶ τὰ ἐπιπλά ἐφθασαν εἰς αὐτὸν.

Πρόχθες κατέπλευσεν ἐνταῦθα τὸ ὁπλιταγωγὸν «Γαίον», ὅπερ παραλαβὸν ἀποσκευὰς τινὰς στρατιωτικὰς, ἀπέπλευσε γὰρ τὴν νύκτα.

Ἀντιπρόσωπος ἐν τῷ Νομοθετικῷ Λόγῳ—Ἀμμοχώστου, ἐκ τῶν δύο ὑποψηφίων Α. Παϊτίου καὶ Ρ. Ματέη ἐξελέγη πλειοψηφήσας ὁ δεύτερος.

Ἐγράψαμεν ἄλλοτε ὅτι εἰς τὸ μικροσκοπικὸν ὁρθόδοξον χωρίον Ἅγιον Τύχωνα ὁ προϊστάμενος τῆς ἐνταῦθα Δυτικῆς Ἐκκλησίας ἱδρύσει σχολεῖον καὶ ἐφρόντισε διδάσκαλον, ὅστις καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Οἱ χωρικοὶ ἐδέχθησαν μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ παραδίδῃ εἰς βιβλία ἑλληνικά, ὅμοια πρὸς τὰ τῶν ἄλλων σχολείων. Ἦδη ὡς πληροφοροῦμεθα ἔδωκε κατήχησιν εἰς τοὺς μαθητὰς βιβλιαρίον τι ἐπιγραφόμενον «Ἐξήγησις τῆς ἐπιτομῆς τῆς Ἱερᾶς Κατηχήσεως, ἐκδοθεῖσα κατὰ διαταγὴν τοῦ Πανιερωτάτου κυρίου Θεοφίλου Μασσοῦκη Ἐπισκόπου Σύρου κτλ. πρὸς χρῆσιν τῆς καθολικῆς νεολαίας» καὶ διδάσκονται ἐκεῖ οἱ παῖδες τὰ δόγματα τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ καὶ μάλιστα ἡ Α. Μακαριότης ὀφείλει νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τῆς ἐν τῇ περιστάσει ταύτης.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 38 καὶ 39 ἀριθμοῦ.

Γεωλογικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους μετὰ εἰκόνες ὑπὸ Κ. Μητροπούλου.—Ἡ ἐθνογραφία τῆς Πελοποννήσου κατὰ τὸν κ. Φίλιππον ὑπὸ Χ. Ν. Κορύλλου.—Ὁ γεωγραφικὸς.—Τὸ βόρειον σῆμα.—Χρονικὰ καὶ τέσσαρες συμβεβηκαὶ καὶ ἐξδοκίμα ὑπὸ Α. Δ. Β.—Ἐρωτήσεις καὶ ζητήματα: διὰ ποῖον λόγον γινώσκται ὁ οἶνος, καὶ ἂν ἡ χρῆσις τοῦ γύψου εἶνε βλαβερὰ ὑπὸ Α. Δ. Β.—Περὶ μαρμαροῦ (μετὰ εἰκόνος) ὑπὸ Α. Βαλέη.

«Η ΦΥΣΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 23 καὶ 24 ἀριθμοῦ.

Ὁ Χρηστέστερος Κολόμβος καὶ ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ Φ. Π.—Ἡ τηλεφωνικὴ συγκοινωνία μετὰ Πάρισιον καὶ Λονδίνον, ὑπὸ Φρίκ.—Ἡ θεωρία τῆς ὑμενογόνοῦ κωνάρης, ὑπὸ Ἀστέρος.—Ὁ θάνατος ἡ τὸ φάσμα τοῦ Κήρυ, ὑπὸ Σ.—Ἡ Σωάννα Ραμῶ, ὑπὸ Μαυρίδ.—Ὁ Φόρ.—Ἀπλοποιήσις τῆς τηλεγραφίας, ὑπὸ Φ. Π.—Περὶ μαγειρίας, ὑπὸ Μωύσεως.—Νέον μέσον μακροβιότητος διὰ τῆς χρήσεως τοῦ ἁλατος, ὑπὸ Ἀστέρος.—Μέθοδος τοῦ εὐστοχεῖν, ὑπὸ Κωνηγῶ.—Ἠχώ.—Ὠρέλιμοι γινώσεις.—Συμβουλαί.—Ἐντάπειλα.—Αἰνίγματα.—Ἀπακρίσεις.—Ἀγγελία.

«LA NAZIONE ITALIANA»

ANNO 1 Num. 29.

ΣΥΜΜΑΡΤΩΡ

Testo: Pilade Bronzetti. XXX Anniversario, E. T.—Canti popolari dalmati, Paolo Villanis.—«Soror tua».—L'Istria—statua di Carlo Lorenzetti.—Sampiero o i Corsi.—Da Tnisi (Morac).—Colonia Italiana di Pietroburgo (F. T).—Da Smirne (Ermete).—Cronaca della Società Dante Alighieri.—La settimana nel Regno.—Notizie.—Colonie.

Illustrazioni: Pilade Bronzetti, XXX Anniversario (disegno di Hdcl) 1 Ritratto di Pilade Bronzetti.—2. Monumento ai caduti di Castel Morrone.—3. Castel Morrone.—4. Cavalese, nel Trentino, patria dei Bronzetti.—«Soror tua».—L'Istria (statua di Lorenzetti).

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Βιέννη, 7.—Μετὰ τὰς ἀνταλλαγείσας ἐπισκέψεις μεταξὺ τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀρχιδουκὸς Κυρόλου Λουδοβίκου ὁ βασιλεὺς Γεώργιος καὶ τὰ μέλη τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας μετέβησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ὅπως ὑποδεχθῶσι τὴν δούκισσαν Κομπερτίνδης, ἐρχομένην ἐκ Ρωσσίας.

—Ἡ συνέλευσις τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Φιγαρώ» Σαὶν-Σέρ πρὸς τὸν Κρίσπην, ἀπὸ τὰ βελτιώσῃ τὰς γαλλοιταλικὰς σχέσεις, παρῶντες ἔτι μᾶλλον τὰ ἀμοιβαία μίσση, τοῦτο δ' ἀναντιρρήτως ἐνεκεν τῆς κοινότητος καὶ τοῦ προσηκόντος ἥθους τοῦ γαλλικοῦ τύπου. Αὐτὸς ὁ Σαὶν-Σέρ τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ διατριβῆς συνῴφισε διὰ τῶν ἐξῆς φράσεων: «Ἡ συνεννόησις Γαλλίας καὶ Ἰταλίας εἶνε δυνατὴ, ἀρκεῖ ν' ἀλλάξῃ ἡ Ἰταλία πολιτικῇ. Οἱ Ἰταλοὶ λέγουσι «δότε ἡμῖν χρήματα καὶ θ' ἀλλάξωμεν» Ἡμεῖς ἀπαντῶμεν «ἀλλάξτε πρῶτα καὶ δίδομεν τὰ χρήματα ἐπειτα». «Πιστεύω ὅτι οἱ Ἰταλοὶ θ' ἀλλάξωσιν» Εἰς τὴν ὑβριστικὴν ταύτην γλῶσσαν ἀπαντᾷ μετ' εὐλόγον ἀγανακτήσεως ἡ ρωμαϊκὴ «Γνώμη». «Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ ἐξευτελισμοῦ ἦτον ἐπόμενον ν' ἀγῶνισιν ἡμᾶς οἱ πρὸς τὴν Γαλλίαν χαριεντισμοί. Ἡ Ἰταλία θ' ἀπέβαλλε πᾶν δικαίωμα ὑπάρξεως, ἐὰν μὴ ἀπεκρίνατο διὰ ζωῆς διατρανώσεως τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ἀξιοπρεπείας. Οὔτε γονυκλιτοῦμεν, οὔτε πωλούμεθα».

—Αἱ τελευταῖαι ἐκ Πετροπόλεως εἰδήσεις ἀναφέρουν ὅτι μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν τοῦ ἐν Πετροπόλει Πανεπιστημίου ἀνεκαλύφθη συνωμοσία κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Τζάρου 14 ἐκ τούτων ἐφυλακίσθησαν, ἐξ ὧν δύο εἰσὶ τέκνα τῆς ὑψίστης ἀριστοκρατίας.

—Αἱ τρεῖς μοῖραι τοῦ ἰταλικοῦ στόλου συγκεντρώνονται ἐν τῷ λιμένι τῆς Νεαπόλεως, ἐπιβιβάζουσι δὲ τροφὰς πολλὰς καὶ πολεμφοδία. Οἱ ἰταλοὶ ἀποκρύπτουσιν ἐπιμελῶς τὸν σκοπὸν. Ὑποψία ὅμως ὑπάρχει ὅτι πρόκειται περὶ κατοχῆς τῆς Τριπόλεως ἢ κατοχῆς τῆς Κρήτης ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἀγγλίας. Λέγεται δὲ πρὸς ταῦτα δὲν εἶνε ἔξρη ἡ ἐν τῇ Μεσογείῳ κίνησις τῶν ἰσχυρῶν μοιρῶν τοῦ γαλλικοῦ καὶ τοῦ ρωσικοῦ στόλου.

Πετροῦπολις, 11.—Ὁ θεὸς τοῦ Τζάρου μέγας δούξ Νικόλαος ὅστις πάσχει ὑπὸ καρκίνου παρεφρόνησε κατὰ τὰ στρατιωτικὰ γυνάσια τῆς Βολυνίας. Ἐγείναν λυπηραὶ σκηναί, ὠδηγήθη εἰς τὰ ἰδιαιτέρὰ του κτήματα ἐν ταῖς στέπαις τοῦ Δόν.

Πετροῦπολις, 13.—ὑποτίθεται ὅτι δὲν θὰ γείνη τὸ ταξίδιον τοῦ Τζαρέβιτς εἰς Ἀντταντινούπολιν διὰ τὸν φόβον τῆς χολέρας. Φήμεν εἶνε προσέτι ὅτι καὶ τὸ εἰς Ἀνττολὴν ταξίδιον θὰ ἐγκαταληφθῇ διότι ἡ Τσαρίνα φοβεῖται μακρὸν χωρισμὸν.

Παρίσιος, 16.—Κατὰ τὴν «Βελγικὴν Ἀνεξαρτησίαν» ὁ κ. Κρίσπης ἐβολιδόσκοπῃσιν τὴν Γαλλίαν περὶ ἐνδεχομένης καταλήψεως τῆς Τριπόλεως, προσφέρων ὅτι ἂν πάσαν ἐλευθερίαν ἐνεργείας ἐν Τύρῳ, ἀν ἀφιστάτο τοῦ ζητήματος τῆς Τριπόλεως. Ὁ μεσολαβήσας ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας ἡγοραπεζίτης πολὺ γρηγορῶς ἔρρηξε ἐκαστος τὴν ὑπόθεσιν ἡ ἀπόκρισις τῆς Γαλλίας.

Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες διαδίδουσιν τὴν γελόιαν εἰδήσιν ὅτι ἡ Γαλλία παρεβέβη εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κασσάδας.

Βιέννη, 7.—Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας παρήλθε γαμῶ, εἰς ὃ παρεκάθισαν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Νικόλαος καὶ ὁ πρίγκηψ Φίλιππος τοῦ Κο-

δούργον. Είτα ο πρίγκης ανέχθησεν εις Παρισίους.

— Εις την ύπουργικήν «Σημαίαν» του Λορδίνου επιστέλλουσιν εκ Κωνσταντινουπόλεως. «Τετάρτη επιτροπή συνεδριάζει νυν περί 'Αρμενίας: αλλ' η λύσις απέχει εἴπερ ποτέ καὶ ἄλλοτε. Πιστεύω ὅτι ὁ Σουλτάνος θὰ ἐπέδιδεν ἀσμένως πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς πατριάρχας ἐν τῷ προνομικῷ ζητήματι, ἐὰν μὴ ὑπῆρχε τὸ ἐν τῷ παλατίῳ φανατικὸν κόμμα, οὐ ἐνώπιον ἢ Α. Μ. θέλει νὰ παριστᾷ πρόσωπον αὐστηροτάτου ὑπερμάχου τοῦ ἰσλαμικοῦ. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι οἱ πατριάρχαι τῶν Γραικῶν καὶ τῶν Ἀρμενίων συνενοοῦνται καὶ συμπράττουσι. Δὲν δύναται λοιπὸν πλέον νὰ ἐφραμοσθῇ ἡ παλαιὰ τῆς ἀντιτάξεως τῆς μιᾶς Ἐκκλησίας κατὰ τῆς ἑτέρας. Ἀπόπειρά τις ὑποκινήσεως ἀντιζηλιῶν ἐγένετο διὰ τῆς ἐπιδείξεως ἐξαιρετικῆς εὐνοίας πρὸς τὸν πατριάρχην τῶν καθολικῶν Ἀρμενίων: ἀλλ' ἡ ἀπόπειρα ἐναντήσεν, ἀποδείξασα μόνον πόσον ἐλλείπει εἰς τοὺς Τούρκους τὸ αἰσθημα τῶν ἀναλογιῶν. Ὅλον τὸ ποίμνιον τοῦ μακαριωτάτου Ἀζαριὰν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50 χιλιάδας ψυχῶν, ἐνῶ ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης εἶνε πνευματικὸς ἀρχηγὸς 2 1/2 ἑκατομμυρίων, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι Ἀρμένιοι ὑπερβαίνουν τὰ 3 1/2 ἑκατομμύρια».

Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς ἐπιστέλλει ἐν μεταγενεστέρῳ τηλεγραφημάτων. «Προφορικαὶ ὑποσχέσεις περὶ τηρητικῶς τῶν προνομίων ἐδόθησαν εἰς τὸν διαχειριστὴν τοῦ γραικοῦ πατριαρχείου, ὅπως πεισθῇ ὁ πατριάρχης ν' ἀνακυλίσῃ τὴν παραιτήσιν του, ἔως οὐ παρέλθῃ ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Τσάρεβιτς. Ἀλλὰ παρόμοιαι ὑποσχέσεις, δοθείσαι εἰς τὸν Ἀρμένιον πατριάρχην, ἐφωράθησαν μηδενὸς ἄξια καὶ οὐδεμίαν ἐμπνέουσι πλέον ἐμπιστοσύνην. Οἱ πατριάρχαι συναισθάνονται καλῶς τὸ ἄμεσον πλεονέκτημα, ὅπερ πορίζει αὐτοῖς ἡ προσεχὴς κάθοδος τοῦ Τσάρεβιτς, τὸ δὲ πατριαρχικὸν ζήτημα δὲν θὰ λυθῇ, ἐὰν μὴ ἐκδοθῇ φερμάνιον ἐπικυροῦν ἄνευ περιστροφῶν πάντα τὰ ἀρχαῖα προνόμια, ὧν ἡ Πύλη ἀπὸ τοῦ Βερολινέου Συνεδρίου ἐπιζητεῖ διηνεκῶς τὴν περικοπὴν».

— Τὴν Πέμπτην π. μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἐπαυελθὼν ἐκ τῶν ἐν Στενρία κυνηγεσιῶν, ἀφ' οὗ ἀπεχάρησεν εἰς τὸν σταθμὸν τὸν Γερμανὸν αὐτοκράτορα, ἀπῆλθεν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὅστις ἐδέχθη αὐτὸν φέρων τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀγ. Στεφάνου καὶ τὴν στολὴν τοῦ αὐστριακοῦ συντάγματος, οὗ εἶνε ἐπίτιμος ἀρχηγός. Ἡ συνδιάλεξις παρετάθη περὶ τὰ τρία τέταρτα τῆς ὥρας, ἀναχωροῦντα δὲ τὸν αὐτοκράτορα προέπειμψεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μέχρι τῆς κλίμακος. Εὐθὺς μετέπειτα ἡ Α. Μ. ἀνταπέδωκε τὴν αὐτοκρατορικὴν ἐπίσκεψιν μεταβάς μετὰ τοῦ συνταγματάρχου Ράινεχ εἰς τὰ ἀνάκτορα. Μετὰ μεσημβρίαν ἀφίχθησαν εἰς Βιέννην ὁ μέγας δούξ Πάυλος καὶ ἡ μεγάλη δούκισσα Ἀλεξάνδρα. Ὁ βασιλεὺς ὑπεδέχθη τὴν προσφιλεῖσιν θυγατέρα καὶ τὸν γαμβρὸν εἰς τὸν σταθμὸν, σήμερον δ' ἀναχωροῦσι πάντες ὁμοῦ εἰς Βρεντσηϊον, ἔνθα θὰ ἐπιβασθῶσιν ἐπὶ τῆς Σφαχτηρίας, ἥτις ἀπέπλευσε τὴν Παρασκευὴν ἐκ Τεργέστης.

— Κατὰ τὰ «Ἡμ. Νέα», ὁ πρόεδρος τῆς περὶ τῶν ἀρμενικῶν μεταρρυθμίσεως ἐπιτροπῆς Δερβις-πασσᾶς ἔλαβεν ἀνώνυμον γράμμα, ἀπειλοῦν δι, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ διδῶν κακὰς συμβουλὰς εἰς τὸν Σουλτάνον, θὰ πάθῃ, ὅτι ὁ κατάσκοπος Ἀναστάσιος, φανευθεὶς ἐν μέσῳ ὁδῷ. Ἡ ἀπειλὴ αὕτη ἐτάραξε τοὺς ἐν τοῖς ἀνακτόροις.

— Καὶ ἄλλο σχέδιον λύσεως τοῦ Βουλγαρικοῦ ζητήματος ἀνακοινεῖ ἡ μάλλον ἐπινουσία «Ν. Χρόνος». Κατὰ τὸ ρωσσικὸν

φύλλον, τὸ ἀνακτοβούλιον τοῦ Βερολίνου, θέλει νὰ παράσῃ εἰς τὸν Τσάρον ἀπόδειξιν τῶν εἰρηρικῶν διαθέσεων τοῦ μεσευρωπαϊκοῦ συνδέσμου ἀγωνίζεσθαι νὰ πείσῃ τὸν Κοβούργον εἰς παραίτησιν καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν προσωπικὴν ἐγῶσιν τῆς Βουλγαρίας καὶ Ρωμουρίας ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ βασιλέως Κυρόλου. Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ συνωμίλησε περὶ τοῦ σχεδίου τούτου μετὰ τοῦ βασιλέως Κυρόλου ἐν Ἰουλ. Ἐν γένει ὅμως τὸ ἀνακτοβούλιον τῆς Βιέννης δείκνυται λίαν ἐφεκτικὸν καὶ δὲν πιστεύει διὰ τοῦ ἐπισηθέντος ἐν Βερολίῳ συνδυασμοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ κατενυσθῇ ἡ μῆνις τῆς Ρωσίας. Ὁ «Ν. Ἐλ. Τύπος» τῆς Βιέννης ἀναδημοσιεύων τὴν ἐκδοσιν τοῦ ρωσσικοῦ φύλλον, ὑπομνησκει ὅτι, διευκρίνσεως τῆς ἀνθηγεμονείας, ὁ Σταμπούλωφ, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἐκλέξῃ ἡγεμόνα τὸν Κάρολον τῆς Ρωμουρίας, ὅτε ὅμως ἐβῆθ' ὁ σκοπὸς αἱ διαθέσεις τοῦ ἀνακτοβουλίου τοῦ Βονκουρεστίου, ὁ Βρατιάνος ἀπεκρίθη ὅτι ἡ λύσις θ' ἀπήρεσκε βεβαίως τῇ Ρωσίᾳ καὶ ὅτι ἡ Ρωμουρία, ὡς ἄμεσος γείτων, εἶχε πάντα λόγον νὰ γείνηται τῆς ρωσσικῆς φιλοτιμίας. «Ἀπίθινον εἶναι (προστίθουσιν ὁ «Ν. Ἐλ. Τύπος») ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις προτείνει νυν συνδυασμὸν ναυαγήσαντα πρὸ τριῶν ἡδ' ἑτῶν, ἀνακτινοῦσα τὸ εὐτυχῶς καθεῖνδον βουλγαρικὸν ζήτημα».

Τρόπος θεραπείας τῆς δυσπεψίας.

Ἐν φρέσκον αὐγὸν τὸ ἀνακατόνετε ἐντὸς ὕδατος τρεῖς μεγλειτέρας ποσότητος ἀπὸ τὸ αὐγόν, τὸ ἀνακατόνετε ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ τὸ πέρνετε μὲ ἀδεινὸν στομάχι. Τῇ δουλειᾷ αὕτη δύνασθε νὰ τὴν κάμνετε τρεῖς τῆς ἡμέρας· πολλὴ ἐνωρίς τὴν πρῶτην, πρὸ τοῦ καφεῖ ἡμίσειαν ὥραν, καὶ εἰς τὰς ἑνδεκα πρὸ μεσημβρίας (ἐὰν γευματίζηται εἰς τὰς δώδεκα). Ἐντὸς δεκαήμερου αὐξήσατε τὴν ποσότητα εἰς τρία ὡὰ καὶ ἡ δυσπεψία πηγαίνει σ' τὴ δουλειὰ τῆς. Ἡ θεραπεία αὕτη λέγεται ὅτι ὠφελεῖ σημαντικὰ εἰς τοὺς πνεύμονας.

Ἀλάνθαστος θεραπεία τῶν κάλων.

Ἐμβάψατε μικρὸν τεμάχιον βάμβακος ἐντὸς ἐλαίου Φαλαίνης καὶ ἐπιθέσατέ το ἐπὶ τοῦ κάλου, ὃν καὶ τυλίγετε μὲ ἐλαφρὸν ἐπίδεσμον, ἐπαναλαμβάνετε τοῦτο ἐπὶ 8 ἡμέρας τὸ πολὺ, ὅτε ὁ κᾶλος καθίσταται τόσο μαλακός, ὥστε εὐκολώτατα ἀφαιρεῖται. Ἡ θεραπεία αὕτη ὑπῆρξεν ἐπιτυχουμένη καὶ ἀλάνθαστος.

Λύσις τοῦ 61 αἰνίγματος: "Ο ν ο ξ — ν ο ξ.

Λυτῆρες οἱ κ. Ν. Ρ. Κάρταλης, Ἀναξ. Σ. Χουρμουζίου καὶ Χριστ. Σ. Χουρμουζίου.

— α — ω — ο —

ΑΙΝΙΓΜΑ 62ον

Καὶ ἐγὼ πολλὰκις ἔσφαρα τὸ ξίφος ἐκ τῆς θήκης
Καὶ στρατηγὸς ἐφόρεσα τὸν στέφανον τῆς νίκης.
Ἐνώπιόν μου ἔφραγον τρέμοντες οἱ ἐχθροὶ μου
Τέκνον ἀγανακτήσεως εἶναι τὸ ἥμισυ μου.
Ἄλλ' ἐν τὴν καρδίαν μου ἐχθρὸς τις ἀποσπάσῃ
Τότε μ' ἐμὲ τὴν πεινὰν τοῦ ἀφαικτικῶς θὰ χορτάσῃ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία παλαιὰ ἀπίσσα καλὰ γρ.	180—200
» νέα	110—150
» ξυνισμένα	100—120
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	80—82
σταφίδες βρασταὶ ἡ ὀκ. παρ.	65—66
σταφίδες ξηραὶ	68—69
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκος γρ.	120—125
ἄλευρα ἀντόπια τῶν Μηχαν.	115—120
οἶτος τὸ κοιλόν	18—22
κριθὴ	11—12
ὄροδος	15—16
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	93—95
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

(Με λίραν Ἀγγλίας 132).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐνοικιάζεται ἡ παρὰ τὴν ὁδὸν Χρυσorroιατίσης νεόδμητος οἰκία τοῦ κ. Μιχαήλ Πολυδωρίδου· οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν αὐτὴν ἄς ἀποταθῶσι πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἀρχαῖα καινουργῆς, στερεὰ, εὐρύχωρος καὶ ἀναπαυτικὴ σταθμεύει πάντοτε ἐνταῦθα, εἰς τὸ γὰν τοῦ Σύνου, ἀνήκουσα τῷ κ. Πέτρῳ Κουμῇ ἐξ Ἀθηναίων. Δύναται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ τὴν ἐνδικιάτῃ δι' εἰσδηλοῦς μέρος τῆς νήσου. Εἰσιτήρια ἐκδίδονται παρὰ τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου κατὰ τὴν μεγάλην ἀγοράν.

Πολλὰ παραγγελίαι τοῦ κ. Βασιλείου Θεοφανίδου ἔφθασαν ἐξ Ἀγγλίας εἰς τιμὰς καθ' ἃς καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια καταστήματα ἐν Ἀγγλίᾳ πωλοῦσι. Νέαι παραγγελίαι ἐδόθησαν διὰ χειμωνικὰ κατὰ προτίμησιν καὶ ἐκλογὴν τῶν πολιτῶν. Δύναται πᾶς τις νὰ ἴδῃ τὰ δείγματα καὶ θὰ μείνῃ λίαν εὐχαριστημένος καὶ ἐκ τῆς ποιότητος καὶ ἐκ τῆς εὐθηνίας.

Γραμματόσημα κυπριακὰ μεταχειρισμένα ἀγοράζει εἰς καλὴν τιμὴν ὁ κ. Β. Θεοφανίδης. Οἱ ἔχοντες τιαυτὰ ἀποταθήτωσαν εἰς αὐτὸν καὶ θέλουσι μείνῃ εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς τιμῆς ἣν προσφέρει.

Τὰ ἀντικρὺ τοῦ Τζαμίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θέκλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίασιν.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαῖμαρίδης ἰδρύσας ἐν Βαρσοῖς καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μαρίαν ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν σαφυλίων καὶ οὐχὲ σπύριτων, ἐξαιρετοῦ ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγκρατατικάς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποσολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μαρίαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σαφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὲ ἀπὸ σπύριτα Εὐρωπαϊκὰ, ἄς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδολῶν καὶ καθαρῶν οἶνονπνευμάτων διαφορῶν ειδῶν κ. Γ. Μεγαηλίδην, ὅςιν ἐβραθεύθη τόσας φορές διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητα τοῦ Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικάι.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθεφτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἑτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦφάντου σόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφορῶν ποιότητων, συκαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφορῶν μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.